

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSPA-140-17 (5)/10

Warszawa, 5 maja 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów **stanowisko** wobec komisyjnego projektu ustawy:

- **o zmianie ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (druk nr 2770).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Zdrowia do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

(-) Donald Tusk

STANOWISKO RZĄDU

do komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (druk nr 2770)

Przekazany do zaopiniowania komisyjny projekt ustawy przewiduje nowelizację ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. Nr 167, poz. 1399, z późn. zm.).

W uzasadnieniu do projektu wskazano, iż istotą wprowadzenia omawianej regulacji jest chęć doprecyzowania przepisów ww. ustawy, które ze względu na nieprawidłowe brzmienie oraz brak spójności, powodują liczne trudności w procesie ich stosowania przez gminy uzdrowiskowe.

Za najistotniejsze propozycje omawianego projektu należy uznać:

1. Wprowadzenie obowiązku sporządzenia przez gminę posiadającą status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jedynie dla strefy „A” ochrony uzdrowiskowej - obecne regulacje wprowadzają obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania terenu dla całego uzdrowiska lub obszaru ochrony uzdrowiskowej.
2. Wprowadzenie możliwości wyznaczania granic uzdrowiska lub obszaru ochrony uzdrowiskowej wykorzystując naturalne położenie terenu, bez konieczności uwzględnienia granic administracyjnych miasta, gminy i ich jednostek pomocniczych – na podstawie obowiązujących przepisów granice obszaru, któremu został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej muszą pokrywać się z granicami administracyjnymi gmin, miast i ich jednostek pomocniczych.
3. Dokonanie korekty wskaźników terenów zieleni i terenów biologicznie czynnych, w poszczególnych strefach ochrony uzdrowiskowej: w strefie „A” z 75% na 65%, w strefie „B” z 55% na 50%.
4. Wprowadzenie ograniczenia obowiązku Ministra Zdrowia do uzgadniania planu zagospodarowania przestrzennego dla wszystkich stref ochrony uzdrowiskowej na rzecz opiniowania planu zagospodarowania przestrzennego dla stref „B” i „C”.

5. Zwiększenie liczby miejsc parkingowych: w strefie „A” ochrony uzdrowiskowej z 10 % do 15% miejsc sanatoryjnych w obiekcie, w strefie „B” ochrony uzdrowiskowej z maksymalnie 50 miejsc postojowych dla samochodów osobowych, dostawczych i autobusów do 70.
6. Złagodzenie zakazu lokalizacji w strefie „A” ochrony uzdrowiskowej lokalizacji obiektów mogących znacząco oddziaływać na środowisko, takich jak: warsztaty samochodowe, wędzarnie ryb, garbarnie poprzez wprowadzenie możliwości budowy obiektów niezbędnych do poprawy infrastruktury uzdrowiska, takich jak: sieć elektroenergetyczna, kanalizacja wodociągowa, gazowa, kotłownie gazowe i olejowe.
7. Umożliwienie uzyskania statusu uzdrowiska przez miejscowość posiadającą status obszaru ochrony uzdrowiskowej bez potrzeby przeprowadzenia odrębnego postępowania.

Oceniając komisyjny projekt nowelizacji na wstępie należy zaznaczyć, iż większość omówionych powyżej propozycji zostało przeniesionych z rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Rządowy projekt nowelizacji ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych oprócz regulacji dotyczących funkcjonowania gmin uzdrowiskowych zawiera także zmiany mające na celu wzmocnienie funkcji leczniczej prowadzonej w uzdrowiskach.

W związku z powyższym Rząd pozytywnie odnosi się do części proponowanych zmian, w tym kwestii dotyczących wprowadzenia obowiązku sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jedynie dla strefy „A” ochrony uzdrowiskowej, dokonania wskaźnika korekty terenów zieleni i terenów biologicznie czynnych w poszczególnych strefach ochrony uzdrowiskowej, umożliwienia uzyskania przez gminę posiadającą status obszaru ochrony uzdrowiskowej statusu uzdrowiska bez konieczności prowadzenia odrębnego postępowania. Na uznanie zasługuje także propozycja doprecyzowania definicji „tereny zieleni”, a także umożliwienie dokonania wyrębu drzew w strefie „C” w celach pielęgnacyjnych.

Pewne propozycje zawarte w komisyjnym projekcie nowelizacji ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych budzą jednak poważne wątpliwości.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 3 pkt 3 projektu (dot. art. 33 nowelizowanej ustawy) granice obszaru, któremu został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej mogą pokrywać się z granicami administracyjnymi miast, gmin lub jednostek pomocniczych. W uzasadnieniu wskazano, iż granice obszaru uzdrowiska lub obszaru ochrony uzdrowiskowej powinny być wytyczone w sposób naturalny, wynikający ze spełnienia przez dany obszar warunków ustawowych, niezbędnych do utworzenia uzdrowiska lub obszaru ochrony uzdrowiskowej.

Nie jest to rozwiązanie właściwe. Wprowadzenie możliwości wyznaczania granic uzdrowiska lub obszaru ochrony uzdrowiskowej bez konieczności uwzględnienia granic administracyjnych gminy, miasta czy ich jednostek pomocniczych może rodzić poważne komplikacje prawne oraz organizacyjne. Wszystkie 44 uzdrowiska w Polsce posiadają granice zgodne z jednostkami administracyjnymi miast, gmin, lub jednostek pomocniczych.

Propozycja zawarta w art. 1 ust. 4 lit. b tiret 4 projektu dotycząca zwiększenia miejsc postojowych w strefie „B” ochrony uzdrowiskowej z 50 do 70 stanowisk także nie zasługuje na akceptację. Lecznictwo uzdrowiskowe jest działalnością służącą zapobieganiu chorobom i ich leczeniu przy wykorzystaniu urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego i naturalnych surowców leczniczych (wody lecznicze, borowiny) oraz właściwości leczniczych klimatu. Nadmierna ingerencja w środowisko może mieć negatywny wpływ na zdrowie pacjentów i funkcjonowanie ekosystemów. Największym zagrożeniem dla istniejących uzdrowisk według świadectw przedstawionych w operatach uzdrowiskowych jest przekroczenie norm hałasu i skażenie klimatu, zwłaszcza przez nadmierny ruch samochodowy w strefach ochrony uzdrowiskowej.

Z tych samych względów nie można uznać za właściwą propozycję zawartą w art. 1 ust. 4 lit. b tiret 2 dotyczącą doprecyzowania zakazu lokalizacji obiektów handlowych w strefie „B” ochrony uzdrowiskowej o powierzchni większej niż 400 m². Należy zauważyć, iż określenie „powierzchnia handlowa” dotyczy jedynie pomieszczeń obiektu handlowego, które są przeznaczone bezpośrednio na działalność handlową, bez konieczności zaliczenia do niej powierzchni pomieszczeń, które nie wiążą się bezpośrednio z działalnością handlową a stanowią integralną część takich obiektów jak: magazyny, biura, ekspozycje wystawowe.

Dla budowy obiektów handlowych, z zapleciami i parkingami służy cały obszar gminy łącznie ze strefą „C” ochrony uzdrowiskowej.

Zastrzeżenia budzi również projektowany art. 1 pkt 4 lit a tiret czwarte, który wprowadza zakaz instalowania tablic i urządzeń reklamowych oraz informacyjnych w strefie „A” ochrony uzdrowiskowej, jeżeli ich wygląd i forma nie zostały uzgodnione z właściwymi

organami gminy, na terenie której znajduje się uzdrowisko. Należy zauważyć, iż w myśl przepisów ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) organami gminy są rada gminy i wójt (burmistrz, prezydent miasta), w związku z powyższym mogą pojawić się wątpliwości co do kompetencji wskazanych organów w regulowanej kwestii.

Należy również zauważyć, iż komisyjny projekt nowelizacji ww. ustawy obejmuje niewielki zakres problematyki lecznictwa uzdrowiskowego, mianowicie funkcjonowanie gmin uzdrowiskowych, pozostawiając bez zmian kwestie dotyczące leczenia uzdrowiskowego, funkcjonowania zakładów lecznictwa uzdrowiskowego, nadzoru Ministra Zdrowia i naczelnego lekarza uzdrowisk nad lecznictwem uzdrowiskowym, stanowiących istotę lecznictwa uzdrowiskowego.

Mając na względzie zgłoszone zastrzeżenia do komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (druk nr 2770) jak również fakt, iż rządowy projekt nowelizacji, w sposób kompleksowy reguluje problematykę lecznictwa uzdrowiskowego, Rada Ministrów odnosi się negatywnie do proponowanej inicjatywy.